

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under 17. Marts 1925 nedsatte Ministeren for offentlige Arbejder et Udvalg med den dobbelte Opgave *dels* at undersøge Mulighederne for et Samarbejde mellem Jernbaner og Rutebiler, *dels* nærmere at drøfte de Spørgsmaal vedrørende Kørsel med Motorkøretøjer, som maatte være af særlig Interesse for Vejevæsenet, derunder navnlig ogsaa om *Afgifterne* og disses Anvendelse.

Angaaende dette Udvalgs Sammensætning skal man henvise til den Redegørelse herfor, som findes i Kapitel I af den af Udvalget i Januar 1927 afgivne Betænkning og af hvilken det fremgaar, at Udvalget har haft en saa alsidig Sammensætning, at man kan gaa ud fra, at alle berettigede Interesser er bleven repræsenteret deri.

Spørgsmaalet om Motorkøretøjernes Forhold til Vejevæsenet, om Afgiften og om dennes Anvendelse er særlig behandlet i Kapitlerne 6—8, og paa Grundlag af de der meddelte Oplysninger og de Overvejelser, som disse har givet Anledning til, er der af Udvalget afgivet to Forslag til Lov om Afgift af Motorkøretøjer m. v., et Mindretals Forslag (vedføjet Betænkningen som Bilag 22) og et Forslag (vedføjet Betænkningen som Bilag 23), til hvilket samtlige Udvalgets Medlemmer med Undtagelse af det nævnte Mindretal (4) samt to Medlemmer, der hverken tiltræder Flertallets eller Mindretallets Forslag, har sluttet sig; for enkeltes Vedkommende med nogle Forbehold, som nærmere fremgaar af Betænkningen, jfr. dennes Side 178 »Afsluttende Bemærkninger«.

Det foranstaaende Lovforslag er udarbejdet paa Grundlag af Flertallets Forslag, men paa flere Punkter har man dog foretaget væsentlige Ændringer, for hvilke nærmere redegøres nedenfor.

Idet man med Hensyn til de Oplysninger og principielle Betragtninger, der ligger til Grund for de forskellige Standpunkter kan henvise til den i Betænkningen (navnlig Kapitel 7 og 8) givne Fremstilling, skal man her kun fremdrage følgende Hovedlinier.

I Betænkningen opstilles tre Hovedspørgsmaal:

1. Hvor meget skal Afgiften alt i alt indbringe?
2. Hvorledes skal dens Provenu fordeles?
3. Paa hvilket Grundlag skal Afgiften beregnes?

ad 1. Som Betænkningen viser, har der i Udvalget været Enighed om, at Afgiften skal tjene til Dækning af de Udgifter der forvoldes ved Motorkøretøjernes Vejslid, hvilket jo ogsaa er det anerkendte Princip i den hidtidige Lovgivning paa dette Omraade.

Forskellen mellem Flertallets og Mindretallets Indstilling paa dette Punkt beror alene paa at *Flertallet* holder for, at Afgiften principielt bør dække *hele* den Merudgift til Vejevæsenet, der kan beregnes foraarsaget af Motortrafikken, *Mindretallet* hævder, at Afgiften kun bør dække en Del af denne Merudgift, medens Resten bør udredes af Staten gennem de almindelige Skatter og Afgifter.

Fra den første almindelige Lov om Vejevæsenet her i Landet, Forordningen af 13. December 1793, har det været et stadigt fastholdt Princip, at Vejudgifterne skal bæres af dem, der foraarsager dem, det vil sige: af de vejfarende, og at Dækningen af de paagældende Udgifter bør holdes ganske udenfor Statens almindelige Skatter.

Man ser ingen Grund til at forlade dette Princip og kan derfor ganske tiltræde Flertallets Standpunkt.

Udvalgets Undersøgelser (jfr. nærmere Betænkningens Kapitler 6 og 7 og de dertil sig sluttende Bilag) har nu godtgjort, at Amtsraadskredsens, (herunder ikke indbefattet de sønderjydske Amters), samlede Vejudgifter i 1913—14 var ca. 3,3 Mill. Kr. efter en forudgaaende jævn Stigning svarende omtrent til den almindelige Prisstigning.

I 1924—25 var de samlede Vejudgifter for de samme Amtsraadskredse ca. 21,6 Mill. Kr.

Prisniveauet i 1924—25 for Amternes Vejmaterialier og Arbejds løn ligger efter Udvalgets Undersøgelse gennemsnitlig 2,5 Gange over Tallet for 1913—14.

Med en tilsvarende Vedligeholdelse som